

det bliver Udvalgets eller Marineministeriets Plan, vil man dog ikke altid kunne bebare sine 6 eller 9 Kampstibe lige saa slunkende nu som, da de kom fra Værftet, eller bevirke, at der bliver bygget Skibe akkurat i samme Form. Grunden til, at Formerne ere saa forskellige, er jo den, at Skibstyperne ere blevne forbedrede Aar for Aar — ja, jeg maa jo ogsaa sige, at Grunden for en lille Del er, at Folketinget ikke altid har villet bevilge de Skibe, som vi have villet have. Det var paa den Maade vi f. Eks. fik „Fyn“ (S. C. Christensen: Det er jo et smukt Skib). Ja, det er nydeligt at se paa. Naar, jeg skal nu gaa ganske kort over, hvad der er blevet sagt om disse Skibe. Det ærede Medlem siger: „Jeg skal endnu om „Vindormen“ anføre, at den allerede for 2 Aar siden ikke en Gang stod opført i Ministeriets Liste over de Skibe, som skulle udrustes ved Mobilisering“. Ja, det kommer an paa, hvorledes man skal forstaa det. Det var ikke blandt dem, der skulde udrustes ved den første Mobilisering, men vi have jo noget, der hedder Reservestibe, som skulle vente paa den anden Mobilisering. Vi have ikke alle Gølkene inde paa en Gang, og saa tage vi naturligvis de bedre Kampstibe først. Det er der ikke noget løjerligt i. Men jeg skal paa den anden Side villig indrømme, at det er et gammelt Skib, og vi ønske det saa snart som muligt forandret. Saa siger det ærede Medlem — men der er der vist en Trykfejl — igen om „Vindormen“, at medens den var tjenestedygtig, løb den 10 Knob, men nu kan den vel ikke løbe mere end 10—11 Knob. Det vilde dog være løjerligt, om den nu paa sin gamle Alder skulde løbe hurtigere. Men det er vel en Trykfejl. (V. Jensen: Ja). Det anser jeg det ogsaa for. Naar man sammenligner Skibe af forskellige Natur, regner man altid Farten under de heldigste Omstændigheder, og saa er „Vindormen“ vistnok et 12 Knobs Skib. Om „Stjold“ siger det ærede Medlem, at det løber 10 Knob. Ja, endnu løber det jo ikke, for det er ikke færdigt endnu, men det er beregnet paa at løbe 13 Knob, og det vil jeg ogsaa haabe, det kommer til at løbe. Det ærede Medlem sagde, at den Ide at lægge „Stjold“ ved Avedøre som Hjælp for Land- og Søbefæstningen er forlængst opgiven. Jeg kender ikke noget til den Plan, men andre kunne jo muligvis have haft den. Det ærede Medlem følger ikke meget korrekt med Finansudvalgets Forhandlinger — han er jo heller ikke Medlem af Udvalget — det ærede Medlem siger nemlig, idet han omtaler „Odin“, at der som bekendt i Aar har været foreslaaet en Bevilling til en For-

andring af dets Kanonporte, saa at der kunde indsættes Bagladefanoner, men at denne Bevilling ikke er bleven vedtaget. Jeg vilde ønske, det havde været sandt, thi saa tror jeg, jeg kunde have faaet denne Bevilling mod at ofre andre Ting paa Budgettet. Jeg var temmelig kølig over for denne Sag, som var foreslaaet mig temmelig varmt fra Artilleriets Side, idet der blot var Spørgsmaal om at forandre Hjørnerne paa Kasematterne saaledes, at i Stedet for, at der i hvert Hjørne er to Porte, en i den ene Retning og en i den anden, hvilket er meget uheldigt for Resten, skulde der nu støres af Kasemathjørnerne saaledes, at der kun blev en Kanonport ved hvert Hjørne, og saa skulde Kasematten desuden indeles i mindre Dele. Det vilde altsaa have været en Forbedring, som jeg ogsaa gerne havde taget imod, naar jeg ikke skulde have ofret andre Ting derfor, og dette var jeg lidt ked af. Det er først senere, at Artilleriet har faaet Sikkerhed for, at man meget billigt kan faa dens 10 Tommers Kanoner forandrede til Bagladefanoner, og saa vil Sagen stille sig ganske anderledes. Nu, da man har indført saa mange upansrede Skibe, alle disse rare Krydsere med upansrede Sider, er netop en saadan Kanon som denne af stor Kaliber en meget glimrende Kanon. Naar der bliver benyttet Brisantgranater, gør det, som vi have set ved at synde paa „Danebrog“, en ganske overordentlig Virkning. I saa Tilfælde vilde jeg overmaade gerne have haft denne Bevilling. Nu kan det ærede Medlem maaske til næste Aar være med til at føre det igennem. Der er ogsaa her en anden Ting, hvor det ærede Medlem ikke er fuldt nøjsagtig. Her staar i Tidenden: „Som Nr. 5 nævnes „Helgoland“, der nu i to Aar har været under Hovedreparation“. De to Aar skulde være 8 Maanedere, saa en Tredjedel af Tiden er dog rigtig. Saa omtales der senere enkelte Ting, hvor der naturligvis rives ned paa det altsammen. Jeg ved ikke, af hvad Grund. Ja, jeg ser nu, at der skal vises, hvorledes Ministeriets Plan bliver ganske umaabelig dyr. Saa komme vi til „Fyn“. Det skal jeg dog ikke gaa videre ind paa. Det ærede Medlem siger neden under, at han er nogenlunde godt kendt med de forskellige Forhold. Det tvivler jeg dog om; han er ikke godt kendt med dette Forhold her, for han paaستاar gentagne Gange, at „Fyn“ er et Træstib. Da vi ikke siden Halvfjerdsjerne have bygget Træstibe paa Værftet, er det dog en Fejltagelse, som er lidt beyn-

derlig. Jeg skal nu gaa lidt tilbage til Brisant-